

klid svědomí, duchovní uzdravení a obnovu a vedení, které lze získat jedině tím, že se naučíme zásadám Spasitelova evangelia a budeme podle nich žít.

Usmíření Ježíše Krista nám poskytuje čisticí prostředek nutný k tomu, abychom se stali znovu čistými a neposkvrněnými; utišující balzám k uzdravení duchovních ran a k odstranění viny; a ochranu, jež nám umožňuje zůstat věrnými v časech dobrých i zlých.

Absolutní pravda existuje

Vám, členové rodin a přátelé, kteří nejste členy Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů, jsem se pokusil vysvětlit základní důvody toho, proč jsme misionáři.

Ve světě, jenž v čím dál větší míře pohrdá pravdou a zavrhuje ji, existuje absolutní pravda. V budoucnu „každé koleno [poklekně]“ a „každý jazyk [vyzná], že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce“. (Filipenským 2:10–11.) Ježíš Kristus je s absolutní jistotou Jednorozený Syn Nebeského Otce. Jako členové Jeho Církve svědčíme o tom, že On žije a že Jeho Církev byla znovuzřízena ve své plnosti v těchto posledních dnech.

To, že vás vyzýváme, abyste si něco zjistili o našem poselství a vyzkoušeli ho, pramení z pozitivního vlivu, který má evangelium Ježíše Krista na náš život. Někdy můžeme ve své snaze působit neohrabaně, ukvapeně, či dokonce neodbytně. Prostě jen toužíme podělit se s vámi o pravdy, jež jsou pro nás nejcennější.

Jako jeden z apoštolů Páně vám z celé síly své duše vydávám svědectví o Jeho božskosti a o tom, že On skutečně žije. A vyzývám vás: „Podte a vizte“ (Jan 1:39), v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

President Thomas S. Monson

Než se opět sejdeme

Kéž všichni přemítáme o pravdách, které jsme slyšeli, a kéž nám tyto pravdy pomohou stát se ještě statečnějšími učedníky.

Bratři a sestry, prožili jsme spolu dva nádherné dny naplněné inspirovanými poselstvími. Duch, kterého jsme během těchto konferenčních zasedání pocítovali, se dotkl našeho srdce a posílil naši víru. Nyní, na závěr, děkujeme našemu Nebeskému Otci za Jeho mnohá požehnání.

Hudba, kterou jsme si během jednotlivých zasedání vyslechli, byla povznášející a inspirující. Modlitby, které zde zazněly, nás pozvedly blíže k nebi.

Jménem celé Církve bych rád z celého srdce poděkoval Bratřím, kteří byli na této konferenci uvolněni ze svého povolání. Budou nám chybět. Jejich přínos k dílu Páně je ohromný a budou jím ovlivněny mnohé generace, které teprve přijdou.

Kéž se vrátíme domů s odhodláním v srdci, že budeme o trošku lepšími lidmi, než jsme byli v minulosti. Kéž jsme trošku laskavější a ohleduplnější. Kéž podáváme pomocnou ruku nejen ostatním členům naší Církve, ale také

Linda K. Burtonová

Generální presidentka Pomocného sdružení

lidem, kteří nejsou naší víry. Kéž jim, kdykoli se s nimi budeme setkávat, dáváme najevo, že si jich vážíme.

Jsou lidé, kteří každý den zápolí s obtížemi a překážkami. Projevme o ně zájem a podejme jim pomocnou ruku. Pokud se budeme o sebe navzájem starat, bude nám požehnáno.

Kéž pamatujeme na starší lidi a na ty, kteří nemohou vycházet z domu. Když si uděláme čas na to, abychom je navštívili, budou vědět, že je máme rádi a vážíme si jich. Kéž dokážeme naplňovat své pověření „[pomáhat] slabým, [pozdvihovat] ruce, které jsou skleslé, a [posilovat] kolena zemdlená“.¹

Kéž jsme čestnými a bezúhonnými lidmi, kteří se vždy a za všech okolností snaží dělat to, co je správné.

Kéž jsme věrnými následovníky Krista a příkladem spravedlivosti, a staneme se tak „[světlem] na světě“.²

Bratři a sestry, děkuji vám za vaše modlitby v můj prospěch. Posilují mě a pozvedají, zatímco se z celého srdce a ze všech sil snažím konat Boží vůli a sloužit Jemu a sloužit vám.

Nyní, když se loučíme s touto konferencí, prosím o to, aby na každém z vás spočinula požehnání nebes. Kéž se vy, kteří jste daleko od domova, vrátíte domů v bezpečí a shledáte, že je tam všechno v pořádku. Kéž všichni přemítáme o pravdách, které jsme slyšeli, a kéž nám tyto pravdy pomohou stát se ještě statečnějšími učedníky, než jakými jsme byli, když tato konference začala.

Než se opět za šest měsíců sejdem, prosím o to, aby na vás a na nás všech spočinula požehnání Páně, a to činím v Jeho svatém jménu – ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele – amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 81:5.
2. Filipenským 2:15.

Připraveny způsobem, jaký nebyl nikdy znám

Kéž se kapku po kapce připravíme, abychom ve způsobilosti přijaly spásné obřady a z celého srdce dodržovaly smlouvy s nimi spojené.

Když se naše nejmladší dcera vrátila první den domů ze školy, zeptala jsem se jí: „Jak to šlo?“
Odpověděla: „Dobře.“

Druhý den ráno, když jsem ji budila do školy, si však založila ruce a rezolutně prohlásila: „Už jsem ve škole byla!“ Očividně jsem ji *nepřipravila* nebo jsem jí nevysvětlila, že škola není jednorázová záležitost, ale že je třeba, aby tam chodila pět dní v týdnu po mnoho, mnoho let.

Když se zamýšlíme nad zásadou připravenosti, představme si následující scénu. Jste v celestiální místnosti chrámu a sledujete, jak je dovnitř a ven uctivě uváděno několik nevěst a ženichů, kteří čekají, až budou oddáni na čas a celou věčnost. Do celestiální místnosti vstoupí nevěsta, ruku v ruce se svým milým. Je oblečena do jednoduchých, ale krásných chrámových šatů a její tvář zdobí klidný, pokojný a vřelý úsměv. Je nádherně upravená, ale nijak to neodvádí pozornost. Usedne, rozhlédne se a náhle ji přemohou emoce. Zdá se, že pláče z úcty a respektu, jež pocituje jak k místu,

kde se nachází, tak k posvátnému obřadu, který ji a její životní lásku čeká. Svým chováním jako by říkala: „Jsem tak vděčná, že jsem dnes v Pánově domě, připravena vstoupit na věčnou cestu s milovaným věčným společníkem.“ Zdá se, že je *připravena* na mnohem více než jen na tuto událost.

Naše milá dospívající vnučka mi nedávno na polštáři nechala vzkaz, kde mimo jiné stálo: „Jednou z věcí, jež na mě zapůsobí, když vstoupím do chrámu, je pokojný duch lásky, který tam přebývá. ... Lidé mohou chodit do chrámu, aby získali inspiraci.“¹ Má pravdu. V chrámu můžeme obdržet inspiraci a zjevení – a také moc zvládat protivenství života. To, čemu se ona o chrámu učí díky tomu, že pravidelně pomáhá přinášet jména ze své rodiny na chrámové křty a konfirmace, ji připravuje na to, aby obdržela další chrámové obřady, smlouvy a požehnání jak pro sebe, tak pro ty na druhé straně závoje.

Starší Russell M. Nelson učil: „Tak jako jsou chrámy připraveny pro lidi, musejí se lidé připravit na chrám.“²